

گزیده‌هایی از بیانات حضرت آقای حاج دکتر نور علی تائبنده (محبوب‌علی‌شاه)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

مؤمنین را خداوند به هیئت اجتماع، به منزله‌ی یک بنیان مرصوص در نظر گرفته است. تصمیم هماهنگ و یکنواخت و به‌اصطلاح، اتفاق آراء مهمتر از متن آراء است. البته آنوقتی که هر کدام خودمان تصمیم می‌گیریم باید طبق اطلاعات خودمان و بررسی‌های خودمان، یک تصمیمی بگیریم ولی وقتی دسته‌جمعی تصمیم می‌گیرند در این صورت باید مطیع جمع بود.

پیغمبر هم در این موارد، در یک آیاتی، از مشرکین، منافقین یا کفار و دشمنان ذکر می‌فرمایند. آیه‌ی بعدش بلافاصله می‌گوید: *وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ (آل عمران، ۱۵۹)* در مورد کار با آنها مشورت کن. با آنها مشورت کن البته غیر از جنبه‌ی ظاهر قضیه که برای راضی کردن آنها است و برای نشان دادن اینکه ما می‌دانیم شما هم هستید، غیر از آن، یکنواختی تصمیم خیلی مهمتر است. می‌فرماید: *وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ*، نه اینکه به حرف آنها عیناً رفتار کنی، *فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ* ولی هر تصمیمی که گرفتی چه آنها موافق باشند و چه نباشند، چه اتفاق آراء باشد و چه نه، با توکل بر خدا، انجام بده. حالا ما باید در چنین مواردی این تصمیم را بگیریم به‌خصوص در موارد خودجوش. در این صورت وقتی که تصمیم دسته‌جمعی گرفته‌اند اگر هم غلط بود و اشتباهی در آن بود، نباید اشتباه را مرتب بگوییم. تصمیم دسته‌جمعی هر چه هم غلط، باید آن را اجرا کرد و مطیع جمع بود.

در علم حقوق، مثلاً فرض کنید در یک دادگاهی، تصمیم دسته‌جمعی هست یعنی گفته‌اند این هفت نفر هر چه تصمیم گرفتند. حالا اگر در آن هفت نفر، دو نفر یا یک نفر یک تصمیم غیر از آنها‌ی دیگر داشت نباید کنار برود و مخالفت کند بلکه حفظ همبستگی با دیگران ولو در تصمیم غلط شاید خیلی مهم باشد، به اندازه‌ی صحت آن تصمیم. الان هم اینطوری است، یک نفر رئیس دادگاه است و باید این آراء را جمع‌آوری کند، هر کدام یک نظری می‌دهد که بعد به‌عنوان رأی دادگاه اعلام می‌کند. رأی دادگاه آن رأیی است که اکثریت گفته‌اند، ولو یک نفر صحیح نباشد، فرض کنید در این دادگاه پنج نفری، چهار نفر یک تصمیمی گرفته‌اند، عقیده‌ای دارند یک نفر حتی رئیس دادگاه، یک تصمیم دیگری دارد. رأی دادگاه، رأی آن چهار نفر است و نه رأی رئیس و رئیس مجبور است که رأی اینها را به‌عنوان رأی دادگاه اعلام کند. خودش معتقد نیست که اینطور بشود ولی چون چهار نفر گفته‌اند، اعلام می‌کند که رأی دادگاه این است و نمی‌گوید من مخالف بودم. حالا این را در

هرگونه کار دسته جمعی هم باید رعایت کرد.

شاید یک مبنایی که این را به ما داده این است که برای مؤمنین، روی ایمانی که دارند خداوند ایمان آنها را ضایع نمی کند. به همین حساب هم در این مجالس راجع به درویش ها گفتیم به صورت خودجوش است. برای اینکه به صورت خودجوش جزامر الهی و سرنوشتی که بر ما حاکم است، دخالتی نمی کند.

فکر و اعتقادات، راه خودش را همیشه می رود. فکرها باید با هم تماس بگیرند، تلاقی داشته باشند و راه صحیح را انجام بدهند. مسأله ی اعتقاد و ایمان در تاریخ بشر هم خیلی مهم بوده است. وقتی ایمان صحیح داشته باشند، کار صحیح بکنند، خداوند بسیاری از نیروهای طبیعت را در اختیارشان می گذارد که حضرت ابراهیم در آتش افتاد و نسوخت. ما می گوئیم برحسب امر الهی یعنی برحسب امر آن کسی که آتش در اختیار اوست. فرمود: یا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ (انبیاء، ۶۹) ای آتش برابر ابراهیم، سردی، آرامش و سلامتی بده که آتش ابراهیم را نگه دارد. این اعتقاد است.

ایمان و اعتقاد اگر باشد خیلی مهم است. بعد از آنکه ایمان و اعتقادی بود مسلماً باید دید مبنای این ایمان چیست؟ اگر بشر به درون خودش به آن رشته ای که او را به مبدأ اولیه ی خودش یعنی آن بهشت وصل می کند، متوسل بشود، مسلماً بوی آن بهشت به مشامش می رسد. ان شاء الله خداوند به ما طاقت و درک این موهبت را بدهد. (برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح پنجشنبه ۱۳۹۲/۱۲/۱۵)

یک نفر مؤمن در بین جمعی باشد همان نور آن مؤمن و آثار آن مؤمن، قبیله اش را نجات می دهد. بعضی ها می گویند اگر مؤمن در بین جمعی باشد، به خاطر همان مؤمن، آن جمع نجات پیدا می کند ولی بعضی ها می گویند که نه، مؤمن نجات پیدا می کند ولی دیگران به عذاب گرفتار می شوند. خداوند مثل اینکه عذاب هایی از قبیل قوم لوط که برگشتند و از قبیل قوم نوح که غرق شدند، از اینطور عذاب های دسته جمعی نمی کند ولی برای ماها موجبات عذاب را می گذارد، خودش عذاب نمی کند، موجبات عذاب را می گذارد. این بسته های باروت هست هر چند وقتی یکی، یک تلنگر می زند منفجر می شود. حالا در بین مردم امروز هم این بسته های باروت هست، مواظب باشیم به این بسته ی باروت لگد نزنیم. ما خودمان مواظب هستیم ولی دیگران مواظب نیستند. اینکه گفته اند هر که با درویشان در افتاد ورافتاد، برای اینکه این بسته های باروت را دست می زنند ولی موجبات زحمت عده ای را فراهم می کنند. حالا ان شاء الله که خداوند ما را نجات بدهد. ما شیعیان، درویش ها را نجات بدهد، مسلمین همه را راهنما باشد. (برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح جمعه

۱۳۹۲/۱۲/۱۶، جلسه خواهران ایمانی)

اُولاً از همه ی فقرا کمال تشکر را دارم، هم تشکر و هم تقدیر، الحمدلله آثار همبستگی که از مهمترین تعلیمات درویشی است را من به چشم دیدم و تکامل این روحیه را دیدم که الحمدلله همه ی فقرا از حال هم خبر دارند.

متأسفانه در این دوران، آن شعر مشهور است: ما زیاران، چشم یاری داشتیم، ما پیروان علی، پیروان تشیع که خودشان را می بندند و می بندیم به دامان علی، دوستی می خواستیم. ما دوستدار علی هستیم، خاک پای او هستیم ولی انحصار نمی کنیم که فقط مائیم، دیگران هم اگر علی قبول کند از آنها ی دیگر هم همین چشم را داشتیم ولی متأسفانه آن عنادهایی که از دشمنان سخت توقع نداشتیم از اینها دیدیم ولی بیشتر اینها در اثر جهل بود. جهل به تمام معنا، جهل ساده و جهل مرکب.

ما سعی کردیم که این جهل را مرتفع کنیم. اما جهل مفصلی بود، جهل بود به تمام موارد: به اصول و فروع و همه چیز و وجود جسمانی. یک مقداری توانستیم مرتفعش کنیم و یک مقداری هم افرادی خود علاقه مند بودند به اینکه این جهل ها برطرف شود و محیط صلح بشود، منتها با تأخیر زیاد، قدم به قدم جلو می آمدند خیلی کم و در اثر زحماتی که به ما وارد کردند، البته همه ی اینهایی که گناهکار بودند هم، در این قضیه بالاخره بشر بودند، خودشان خانواده داشتند، زن داشتند، بچه داشتند، کار داشتند. کم کم فهمیدند که چه ستمی می کنیم! چه ظلمی می کنیم! به هر اندازه که این فهمشان زیادتر بشود، خداوند به ما اجر می دهد.

الحمدلله در این قضیه هم ما چه می خواستیم؟ ما می خواهیم فعلاً که چند نفر از نزدیکان ما، از دوستان ما، از آنهایی که همه اش به قول لَحْمَكُ لَحْمِي، با ما بودند، اینها بیمارند. بنابه امر الهی باید درمان بشوند. حتی در جنگ ها اگر مجروحی از هر طرف بود باید مجروح را درمان کنند، اگر بیماری بود بیمار را باید درمان کنند. نه اینکه بیمار را رها کنند. این بدترین نوع قتل است، بیماری را که می دانیم بیماری اش منجر به نابودی می شود، درمان نکنیم. اینها هم این جرائم خودشان را فهمیده اند و ان شاء الله قول داده اند که جبران کنند. ما به هر جهت به هدفمان رسیدیم.

ان شاء الله خداوند از آن روح خودش که در ما، در انسان دمیده، از همان روحش راه صحیح را به همه ی ما انسان ها نشان بدهد. این دشمنان سرسخت و نادان را هم از نادانی درآورد، هم از سرسختی و تعصب و قشری گری. ما همیشه گفته ایم ما در دوستی همچون آب زلالیم و در دفاع سنگ خارا، ما دشمنی با هیچکس نداریم. دفاع از خودمان می کنیم. در دفاع سنگ خارا هستیم در دوستی آب زلال. ما زلالی خودمان را حفظ می کنیم. همه ی نا زلالی را در خودمان حل می کنیم و نابود می کنیم، به این طریق. ان شاء الله خداوند به

همه‌ی شماها توفیق بدهد. (برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح شنبه ۱۳۹۲/۱۲/۱۷، جلسه برادران ایمانی)

همبستگی خیلی مهم است. فرمایش پیغمبر یا یکی از ائمه است که فرمود: کسی که یک روز صبح کند و به گرفتاری‌ها و ناراحتی مسلمان توجه نکند مسلمان نیست. جای دیگر می‌فرماید کسی که بشنود که یک مسلمانی او را صدا می‌زند و دنبالش نرود، جوابش ندهد مسلمان نیست. این نشان می‌دهد که همبستگی خیلی مهم است دیده‌ایم و باز هم خواهیم دید. ان شاء الله ما محتاج نباشیم که روی سنگ خارا را نشان بدهیم، آب لطیف سالم که بهتر از سنگ خارا است. به هر جهت ما سعی می‌کنیم جهل دیگران را (اینها جاهل هستند) به آنها اطلاع بدهیم و تا حدی خودشان کم کم می‌فهمند، همانطور که یک خرده فهمیده‌اند و ما اثر فهمشان را دیدیم. ان شاء الله فهم را بطور کلی خواهند کرد. نتیجه خواهند داد.

از اینکه همه‌ی فقرا از همه‌ی شهرها و از تهران، به ندای چند نفر درویش آمدند، دستور من نبود ولی به اطلاع من رسید، من خودم هم یک درویشی، صدای این درویش‌ها را شنیدم، به آنها پیوستم. همین همبستگی را همیشه حفظ کنید. بعد این همبستگی مثل دانه‌ی درخت یا دانه‌ی گیاهی است و محتاج آب دادن و هرس است. آب دادنش این است که محبتتان بین هم زیاد باشد. دوستی‌تان فقط ظاهری نباشد، واقعاً به داد هم برسید. ببینید یکی که فریاد می‌زند، چه می‌گوید. در این صورت فریادش به نتیجه خواهد رسید، ان شاء الله. (برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح شنبه ۱۳۹۲/۱۲/۱۷، جلسه خواهران ایمانی)

بیانات حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجدوب علیشاه) شامل: جزوات گفتارهای عرفانی / شرح رساله شریف‌پند صلاح / شرح فرمایشات حضرت سجاد علیه السلام (شرح رساله حقوق) / شرح فرمایشات حضرت صادق علیه السلام (تفسیر مصباح الشریعة و مفتاح الحقیقة) / جزوات موضوعی (درباره‌ی استخاره، خانواده، حقوق مالی و عشریه، دعا، خواب و رویا، بیماری و شفا، روح، شیطان، آداب حضور در مجلس فقری، امر به معروف و نهی از منکر) / جزوات رفع شبهات با کزیده‌هایی از بیانات / جزوات پرسش و پاسخ با کزیده‌هایی از بیانات / مکاتیب عرفانی (مجموعه‌ی پاسخ به نامه‌ها) / مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها / شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم / کفایت و کوه‌های عرفانی (مجموعه‌ی مصاحبه‌ها) منتشر شده است.

جهت سفارش و دریافت جزوات از طریق شماره تلفن ۰۹۱۲ ۵۸۳ ۸۲۴۲ و یا سایت WWW.JOZVEH121.COM اقدام فرمایید.